

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 113.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ἀχροατοὺς ὁράσειν ἡκεῖνος ἔκωλύσει· ἀλλὰ καὶ γέλωτα ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, ἀλλὰ διδάσκοντες, ἕτερα ὁράσειντες.

etiam ridendos nos ipsis propinabimus; alia videlicet docentes, & alia facientes.

Ridiculus qui alia docet, alia facit.

Τῷ αὐτῷ. ριγ.

Eidem. 113.

Ἀρχιερεῖς λίθοις τὸ ἐκκλησιαστικόν κτίειν, τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἢ μάλλον ἀσεβέσει σε πόροις ἔλαβες γὰρ πύλιν ἱεροσυνῆς, ὡς πτωρῶν ἱεροσυνῆς, καὶ ἔδωκε τὴν ζωσίδα, ἕως ἕτος ἀδέτα ἀνά πᾶσαν τὴν χώραν ὁ λόγος, ὥστε πάντες ἀκούοντες ταῦτα, ἦχυν τὰ ἀμφοτέρω ὄτα.

Inutilibus faxis ecclesiam extruis, sceleratis nimirum, ne dicam impiis, prouentibus. Sacerdotij enim pretium accepisti, Sacerdotium vendens, idque Zosimo dedisti. vsque ad eò hæc per totam regionem omnium sermone celebrantur, vt ambæ eorum, qui hæc audiunt, aures eo cunctisonent.

Τιμοθέῳ ἀναγνώστῃ. ριδ.

Timotheo Lectori. 114.

Τῶν τριῶν τῆς ταφῆς τῆ κυρίας ἡμερονικίων αὐτῆ ἔστιν ἡ Δεσφαισις. γὰρ ἡ ταφὴ, ὡς περ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆ κήτης τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας, ἕτος καὶ ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου ἔστι ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας. ὁ τοίνυν ἐπισημειώμενος τὸν τύπον πληρῶν Ἰωνᾶ, ἀκριβῶς αὐτὸν ἑπισημειώμενος. ἐπειδὴ καὶ παρῆν Ἰωνᾶ καὶ ῥίπισμα εἰς τὸν βυθόν, καὶ ἐκέρτατο μὲν ἐκ τοῦ βυθοῦ τοῦτον ἐπλήρωσεν ἀσφαλῶς, τοσούτοι ἐν τῷ τάφῳ Δεσφαισις, ὅσον Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει. εἰ δὲ καὶ δευτέρω ζητεῖς, αὐτῆ ἔστιν ἕκτη ὥρα τῆς ὀρθρινῆς ἔσται ὁ κύριος, ἀπὸ ταύτης ἕως ἐνάτης σκοτός ἐγένετο, τὸ νύκτα μοι νόσον, πάλιν ἀπὸ ἐνάτης φῶς τὸ πάλιν ἡμέραν. ἡ νύξ αὐτῆ τῆς ὀρθρινῆς. τὸ σαββατον πάλιν ἡμέρα. ἡ νύξ τῆς σαββάτου ὁ τῆς κυριακῆς ὄρθρος, καὶ τὸν εὐαγγελιστὴν ληρόντα, τῆ ἑπιφωσκούσῃ εἰς μίαν τῆς σαββάτων. εἰ δὲ καὶ τρίτην ἀπαμειβῆσαι μαθεῖν, ἕτος, ἐν τῇ ὀρθρινῇ παρέδωκεν ὁ κύριος τὸ πνεῦμα, τὸ πνεῦμα τῆς σαββάτου ὅλον ἐποίησεν ἐν τῷ τάφῳ. εἶτα τῆς πύλης νύκτα. ἑπιφωσκούσης κυριακῆς ἀνέστη ἐκ τῆς ταφῆς, καὶ τὸ πνεῦμα. ἕτος.

Trium Domini in sepulcro transactorum dierum hæc est explanatio. Scriptum est: Quemadmodum Ionas fuit in ventre ceti tribus diebus & tribus noctibus, Ita etiam filius hominis erit in corde terræ tribus diebus & tribus noctibus. Is igitur, qui se Ionæ typum expressurum receperat, cum eum exactè nosset (quippè qui etiam Ionæ adesset, cum in profundum præceps ageretur, atque è profundo eiiceretur) eum quoque haud dubiè expleuit, tanto nimirum temporis spatii in Sepulcro commoratus, quanto Ionas in ceti ventre. Quòd si alteram adhuc huius loci explicationem quæris, habeto. Sexta hora parasceues in crucem actus est Dominus. Ab hac hora ad nonam vsque tenebræ extiterunt. Hoc tu noctem intellige. Rursus à nona lux. Hoc rursus pro die habe. Nox rursus parasceues. Tum dies sabbati. Nox sabbati Dominici diei dilucolum: iuxta Evangelistam dicentem. Vespere autem Sabbati, quæ lucefcit in prima Sabbati. Quòd si tertiam ex me intelligere postulas, ea est eiusmodi: In die Parasceues Dominus Spiritum tradidit. En vna dies Sabbatum totum in sepulchro exegit. Postea eius nocte. Lucefciente Dominica è sepulcro surrexit. Id quoque dies est. Siquidem à parte, vt nosti, totum intelligitur. Sic autem nos quoque eorum, qui mortem

Matt. 12.

Ion. 2.

Altero expofitio. Ioan. 19. Matt. 27.

Matt. 28.

Tertia expofitio.